

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 16. lipca 1898.

Treść: № 120. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się częściowego uchylenia przepisanego w §§. 234 i 235 ustawy z dnia 25. października 1896, obowiązku potrącania podatku przy wypłacie płac służbowych zmiennych.

120.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 8. lipca 1898,

tyczące się częściowego uchylenia przepisanego w §§. 234 i 235 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, obowiązku potrącania podatku przy wypłacie płac służbowych zmiennych.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Przepisany w §§. 234 i 235 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, obowiązek potrącania przy wypłacie płac służbowych, zarobniczych i emerytur tego rodzaju, który w §§. 167 i 168 rzeczonej ustawy jest oznaczony, podatku osobisto-dochodowego i pensyjnego od tychże płac i odsyłania go do kas państwa, uchyla się, a to z wyjątkiem przewidzianym w §. 3 i bez uszczuplenia utrzymanego nadal w mocy a w §. 201 przewidzianego obowiązku wypłacających donoszenia o płacach zmiennych tego rodzaju.

Za płace zmienne w duchu niniejszego postanowienia uważają się tantiemy, taksy obecności, czesne, taksy egzaminacyjne, prowizye itp., tudzież zapłaty ugodowe i od sztuki, jakież te zarobki czasowe, które umówione są za okresy nie dłużej jak cztery tygodnie trwające.

§. 2

Odbiorcy takich płac służbowych zmiennych są więc obowiązani, z wyjątkiem przypadków w §. 3

określonych, płacić bezpośrednio podatek, jakiby od tych płac był przepisany, a to w terminach oznaczonych w §. 226 rzeczonej ustawy.

§. 3.

Jeżeli służbowadcy wypłacają płace zmienne takim osobom, którym wypłacają także płace podlegające potrącaniu podatku, w takim razie co do tych płac zmiennych, zatrzymują moc swoją postanowienia §§. 234 i 235 powyższej ustawy.

W takiż sam sposób postępować należy z remuneracjami, o ile w myśl §. 167, l. 1 nie mają być uważane za stałe płace.

Postanowienia te nie stosują się jednak do czesnego, jakież do taksi egzaminacyjnych (promocyjnych), względnie których §. 1 wchodzi w wykonywanie bez ograniczenia.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia w ten sposób, że zastosowanie być ma już do całego pierwszorazowego rozkładu podatku osobisto-dochodowego i podatku pensyjnego.

§. 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 8. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

